

Magyar Péter izzadt haknit csinált a nemzeti ünnepb?l, de egy dolgot elfelejtett

2026 augusztus 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ez a nap korábban minden magyaré volt, ma már minden Magyaré. Csak azért, hogy megmutassa, most már ? a f?nök.

Volt egy nemzeti ünnepünk. Egy olyan nap az évben, ami nem a törésvonalakról, nem a parlamenti vitákról és nem a napi politikai csatározásokról szólt. Augusztus 20-a nekünk, magyaroknak olyan volt, mint a családi asztal, ami köré egyetlen napra leülünk, és aminél legalább huszonnégy órára feledésbe merült, hogy ki hova szavaz, melyik platformot pörgeti, vagy melyik közszerepl?t?l kerül agyvérzéshez közeli állapotba. Szent István király öröksége, a keresztény Magyarország születésnapja egy mindannyiunk által osztott, közös alapvetés volt: egy méltóságteljes pillanat, amikor a haza fontossága megelőzte a pártlogókat. Egészen mostanáig.

A Tisza-kormány első [augusztus 20-i ünnepségei](#) sajnos nem az államalapításról, nem a történelmi folytonosságról és végképp nem a nemzet egységéről szóltak. Sokkal inkább [Magyar Péterről](#), akárcsak a paksi akciófilmje esetében. Még Baka András frissen felkent köztársasági elnököt is az első adandó alkalommal kispadra küldte, csak hogy ? legyen a fókuszban. A méltóság helyét átvette a politikai öncélúság: mintha az új vezetésnek semmi sem lenne szent, ami az övéket megelőz?en létezett. Mindennel le akarnak számolni, ami nem hozzájuk köthet?, módszeresen próbálva eltüntetni a múlt rétegeit, amiket nem ?k írtak.

Ez a nap korábban minden magyaré volt, ma már minden Magyaré.

Ez a jelenség nem korlátozódik a nemzeti ünnepekre. A mindennapok szintjén is a legáltalánosabb, leghétköznapiabb dolgokat is a saját képére próbálja formálni.

Csak azért, hogy megmutassa, most már ? a főnök. Pusztá hiúságból.

A jogállamiság intézményeiből, a parlament tekintélyéből és az Országház történelmi súlyából az utóbbi id?ben sokszor komolytalan színjátékot kreált, a nemzet f?tere, a Kossuth tér – ami oly sok történelmi sorsfordulónk tanúja volt – idén [augusztusban újra egy diszkó lett](#). Én magam is fiatal vagyok, számomra is a fiatalos lendület üdvözlendő dolog. De egy dolgot elfelejtett még Magyar Péter is: ha mindez a méltóság és a tartalom rovására megy, akkor csak a felszínes csillogás marad. Felszínes, akár egy egész kampány, ugye értik...?

Legyen buli, legyen tánc, legyen diszkó...de ott, ahol ennek helye van. Mi lesz a következő?: a fiúmei úti temetőben sörpöngbajnokság? Kocsmatúra a templomok sekrestyéiben? A fiataloknak is látniuk kell, hogy a progresszió nem a múlt eltörlését jelenti.

Mégis hogyan tudna gyarapodni egy fa, aminek elvágták a gyökereit? Id?nként tényleg vissza kell metszeni bizonyos ágakat, de ha kivágjuk a gyökereket, akkor nézhetünk a semmibe. Mondjuk egy budai srác ezt honnan tudhatná, elnézem hát neki...!

Augusztus 20-ának pontosan az volt a feladata, hogy ezeket a mélyre nyúló gyökereket erősítse, függetlenül attól, hogy ki hány éves, vagy mit gondol a világról az év többi napján. A nemzet születésnapja nem egy pártrendezvény, és nem egy kormányzati PR-kampány díszlete kellene legyen. Bízunk hát benne, hogy az ünnep visszakapja azt a méltóságot ami megilleti, és amire a magyar társadalomnak nagy szüksége van egy olyan id?szakban, amikor darabokra szakadt!

Odrobina Kristóf - www.magyar nemzet.hu

Ajánló